

על ש"י ועל ח"ן

נחוג ♦ יום-הולדתו ה-60 של הפרופסור (לספרות עברית) גרשון שקד, מבקר, סופר ושופת פרטים ספרותיים. שקד, איש האוניברסיטה העברית, הוא יליד אוסטריה, שממנה עלה בגיל עשר, ואב לשתי בנות, שהרבה לכתוב על ש"י עגנון ועל ח"ן ביאליק, אם כי עבודת-הדוקטור שלו היתה דווקא על המחזה העברי בתקופת-התחייה.

בשכרית ובאידיש

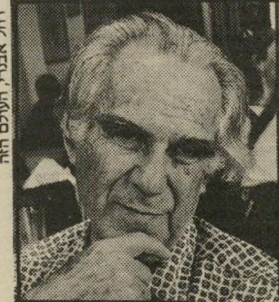
נחוג ♦ יום-הולדתו ה-70 של בנימין תמוז, סופר (רקוויאם לנועמן). פסל (הפסל בגן-העצמאות התל-אביבי לזכר הטייסים שנפלו על הגנת תל-אביב, 1948) ועורך. תמוז הרב-גוני, שעלה בגיל 5 מארקוב האוקראינית, הספיק להיות, בטרם מדינה, איש פלמ"ח, קצין-קישור בין הסוכנות היהודית לצבא הבריטי ואפילו צנור-עיתונות מטעם שילטונות המנדט. כ-20 שנות המדינה היה תמוז, לשעבר מראשוני הכנענים, גם נספח-תרבות בשגרירות ישראל בלונדון, גם העורך הספרותי של הארץ (משך 13 שנים), גם יוצרו של המדרו הסאטירי עוזי. גם עורך עיתון-הילדים המנוח הארץ שלנו. גם סופר-ילדים פורה (המלך ישן אורבט פעמים ביום) וגם אחד הסופרים העבריים המתורגמים ביותר (בין השאר: לשוודית ולאיריש).

קיבוצים ומושבים

נפטרה ♦ בגיל 78, משה קול, מי שהיה משך 12 שנים שר-התיי (רות (מטעם הליברלים העצמאיים). קול, מאבות עליית-הנוער ואחד מ"חותמי מגילת-העצמאות (שהוטט במיוחד מירושלים הנצורה, שבה שהה במאי 1948, לתל-אביב, על-מנת לצרף חתימתו למגילה) היה יליד פולין ואב לשלוש בנות, ששאב את עיקר כוחו הפוליטי מן העובד הציוני, תנועת העובדים הלא-סוציאליסטית.

במים ובשמן

נפטרה ♦ בגיל 81, אביגדור סטימצקי, מבכירי ציירה של ישראל. סטימצקי, יליד אוקראינה, שעלה ארצה בגיל 13, הרבה לצייר ציורים אבסטרקטיים, בצבעי מים

צייר סטימצקי אופק חדש

ושמן, היה, לפני 40 שנה, בין ראשי אסכולת אופקים חדשים והציג ברחבי-העולם (בין השאר: בפאריס, לונדון, בסארפאול ובסטוקהולם).

של ארי סופר לצידו של האח קל, בל, בתור שולח הטלקס. תישאל איפוא השאלה: כלום אין בטלקס, שהוגש כאמור, משום הוכחה לכאור, רה, שעורך-הדין אכן ייצג את המי ערער כאותו הליך מכוח הרשאה חוקית?"

בית-המשפט מתייחס גם לתצ-היר שהוגש בתיק משנת 1983 על-ידי בן-חמו ושואל: "אוסף אך זאת גם המצהיר אלי בן-חמו לא הגיש תצהיר מטעמו, שבו הסביר את מה שניתן לפרש בהטעיית בית-המשפט

בהליך חדש לכיטולו של פסק-הדין. לולא טענה זו, לא היתה כל אפי-שרות מישפטית לתקוף שנית את פסק-הדין משנת 1983, מאחר שה דבר כבר נעשה על ידי עורך-הדין בייניש בשנת 1983, ופסק-הדין הפך להיות חלוט. אולם אם מה שעשה עורך-הדין בייניש ב-1983 היה ללא סמכות, ואדי סופר לא היה מודע לכך, יש עדיין אפשרות לתקוף את פסק-הדין המקורי. כדי לבסס את טענתו, הצהיר

בשמו של ארי סופר בקשה לבית-המשפט בירושלים לבטל את פסק-הדין שניתן בהיעדרו של סופר. הטענה היתה כי הוא לא קיבל את ההזמנה לדיון, בגלל הסיכסוך עם אשתו. בתצהיר, שצו-רף לבקשה, הצהיר אדם בשם אלי בן-חמו: "הוסמכתי על-ידי ארי סופר ליתן תצהיר זה לצורך ה-בקשה לכיטול פסק-הדין..."

לא תהיה זו משימה קלה למישרת-ישראל לחקור את עורך-הדין יחזקאל בייניש, בעלה של דורית בייניש, פרקליטת-המדינה החדשה, בפרשה של הני-את בית-המשפט. אבל נראה שלא יהיה מנוס מצעד כזה.

כבר תחילת כהונתה של בייניש כפרקליטת-המדינה לוותה בשערך-ריהוטא, כאשר התברר שבנוילה כאפקה, השייכת לה ולאחותה, פי-גינה הררי, מתנהלת נציגות של ממשלת פנמה. מיכאל (מייק")

הבעל של...

פט עקב תצהיר שאינו מבטא את האמת.

אסתפק בשאלות שעוררתי, ולא אתייחס לטענה האפשרית, המתייחסת לאחריותו האישית של עורך-הדין בייניש שאין הוא חסין כפניה בשל ההוראה שבסעיף 6 (ב) של חוק השליחות, זאת עקב טעני-תו של המערער, שעורך-הדין בייניש לא הוסמך להגיש את ההליך בשנת 1983 מטעמו של סופר, וקיים ייסוד סביר להחשוב, כי נושא זה יעסיק את בתי-המשפט בעתיד, אם יתמיד סופר בהכחשתו ובהתי-כחשתו להרשאה."

רברי בית-המשפט העליון מצ-

ארי סופר כי גם התצהיר שהגיש בשמו אלי בן-חמו ב-1983 הוגש ללא סמכות וללא ידיעתו. הוא מסביר כי הכל נעשה על-ידי אחיו, קמבל, ששלח את הטלקס ורצה בטובתו, אך לא הודיע לו דבר על המתרחש.

שופטי בית-המשפט העליון — אברהם חלימה, אהרון ברק ומנחם אלון — שהעירער הגיע אליהם, הביעו פליאה על מהלכים אלה. וכך אומר השופט חלימה: "לא אסתיר את פליאתי מכך, שעורך-הדין בייניש עצמו תומך בטענותיו אלה של המערער, ואף היה מוכן לנהל את הדיון בהמצאת-הפתיחה על רקע הכפירה בכל שני

כבא-כוחו של ארי סופר. הוא גם הבטיח להביא לבית-המשפט פיוני כוח רישמי לשיבה הבאה.

רשם בית-המשפט, שרן בכך שת ביטול פסק-הדין, לא השתכנע אמנם סופר לא קיבל את ההזמנה, אך מטעמי צדק הסכים לבטל את פסק-הדין בתנאים מסויימים.

אין מחלוקת על כך שסופר לא קיים את התנאים הללו, ועל כן הוצא נגדו צו-מעצר על אית-שלוש הכספי. הוא שוחרר רק אחרי שאחיו מישכן את ביתו, כביטוח לקיום פסק-הדין.

המילחמות הללו נמשכו שלוש שנים, וב-1986 הגיש עורך-הדין

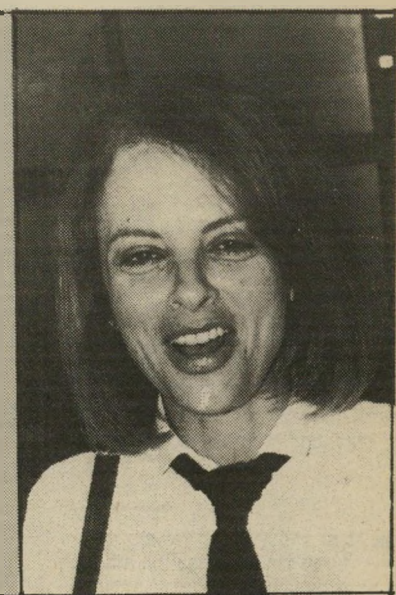
הררי, גיסה של בייניש, הוא יר-ימינו של הגנרל אנטוניו נורייגה, הורון של פנמה.

הפרשה החדשה המתרגשת וב-אה על עורך-הדין בייניש, בעלה של פרקליטת-המדינה, לא יצאה מטורי-הרכילות ולא התחוללה על-ידי עיתונאים. היא יצאה מעטו של בית-המשפט העליון, ועורכי-דין רבים — שקראו את הפסיקה האחרונה בקובץ פסק-הדין של בית-המשפט העליון, כרך מ"ב, חלק רביעי, עמוד 727 — נתקלו בה בפליאה.

ראשיתה של הפרשה בשנת 1983, כאשר אחר בשם ישראל מר-סק הגיש תביעה כספית בריון דוחף

בעליהן של שתי נשים
מפורסמות — דורית
בייניש (מימין) וגליה
סונד (משמאל)
מסובכים בפרשה

טיינים בנימוס רב, ובלשוני עדינה ומרחמת. הפירוש הפשוט לרברי בית-המשפט העליון הוא כי בפרשה זו חשש לעבירות פליליות, ויתכן שעל מישרת-ישראל יהיה לחקור את כל הנוגעים בדבר. הרמז השני הוא באשר לאחריותו האזרחית של עורך-הדין בייניש, אם פעל בשמו של אדם ללא הרשאה ממנו.

אילנה אלון

עשה על-ידי עורך-הדין עצמו קר-רם לכן. זאת, בלי שראג אפילו לה-גיש לבית-המשפט תצהיר מטעמו, שבו יסביר כיצד הוטעה בית-המשפט בייניש שנתקיים לפניו בהמצאה ב-1983, ועל סמך מה חתם עורך-הדין בייניש על אותה המרצה, כשהוא מכנה את עצמו כבא-כוחו של המערער. "עובדה זו מקבלת מישנה-חשיבות, כאשר על אותו טלקס, שהוגש לבית-המשפט, מופיע שמו

בייניש בקשה חדשה, לבטל את פסק-הדין נגד סופר, שבה נכללת הטענה המקורית על אי-מסירת ההזמנה בגלל הסיכסוך עם אשתו, וכן בגלל טענה חדשה ומעניינת. ייניש טוען כי ב-1983 לא היה מוסמך לייצג את סופר בבקשה לכיטול פסק-הדין, וכי רק ב-1986 התברר לארי סופר מפי בייניש כל מה שהתרחש עד לאותו תאריך. כאשר נודע לסופר דברים אלה, ייפה את כוחו של בייניש לפתוח

נגד ארי סופר, הגרוש של גליה סר-פר, קריינית הטלוויזיה הערבית. באותה תקופה היו סופר ואשתו מסוכסכים, ועמדו להתגרש. ההזמנה לדיון בתביעתו של מר-סק נמסרה לידי גליה סופר. בעלה לא הגיע לדיון המישפטי. בית-המשפט פסק לטובת מוסק וחייב את סופר לשלם לו סכום-כסף נכ-בד. זמן קצר אחרי מתן פסק-הדין, הגיש עורך-הדין יחזקאל בייניש,